

[Guldberg.]

er, at dér kan man etablere en central lufthavn for Jylland. Det er min bestemte opfattelse, at spørgsmålet om, hvor og hvornår der skal etableres en central lufthavn for Jylland, ikke skal afgøres af Århus amtsråd. Det er et landsplanlægningsspørgsmål, og så hører det hjemme her eller i folketingets trafikudvalg og i den form, man nu arbejder med tingene. Derfor kan jeg erklære mig tilfreds med den form, der nu er kommet over det, for jeg synes, det skal behandles på den måde.

Til sidst kun nogle bemærkninger om sagens almindelige karakter. Den har vakt kolossal opmærksomhed, og der har været vældig stor offentlig interesse omkring den. Det er selvfølgelig ikke bare selve dette spørgsmål, om der nu skal ligge en lufthavn ved Hammel eller ej. Jeg tror, man med rette kan bedømme det på den måde, at der både her og ude omkring i befolkningen er bekymring for den stadige stærke vækst i de offentlige udgifter, derunder anlægsudgifter og byggeudgifter. Derfor har den tidligere regering — og det tror jeg også den nuværende vil være — været nødt til at have temmelig godt fat i dette. I denne fornemmelse ude omkring kommer et forslag som dette om en lufthavn ved Hammel til at virke som en rød klud, som en udfordring. Jeg tror, det er det, man har følt ude omkring.

I den foregående regerings tid fik vi gjort en del af arbejdet, mener jeg, i retning af at skaffe nogen bevægelsesfrihed for de kommunale myndigheder med henblik på at få omprioriteret. Der ligger mange og vigtige og hastende opgaver, der skal løses, og der er ikke midler til dem alle sammen; det er der ikke for nogen regering. Der var bred enighed om her i folketinget, at en af de ting, man kunne gøre, var det, man gjorde ved hjælp af vejreformen, hvorved man søgte at frigøre nogle af de midler, som i virkeligheden har været afsat til vejudbygning, og hvor man nok må sige, at de gamle ordninger har begunstiget den form for offent-

lige anlægsudgifter fremfor andre ting, som efterhånden er blevet meget presserende.

Nu skulle det nødvendig være sådan — men det er nok det, der i høj grad er grunden til reaktionen — at når man så foretager et sådant forsøg på at frigøre midler til andre og vigtigere opgaver, bliver det første store og spektakulære, der kommer ud af det, en lufthavn ved Hammel. Det virker udfordrende, det er ikke nemt at kapere.

Jeg vil gerne nævne som et efter min opfattelse væsentligt objekt for denne omprioritering hele spørgsmålet om kloakering og ikke mindst spildevandsrensning. Det er et område, som kommunerne ikke har sat nær så meget ind på som på vejområdet af de grunde, som jeg har nævnt her. Der er noget at tage fat på. Nu er det ikke for at drille ministeren med, at han både er forurenings- og trafikminister. Jeg har det ligesom hr. Bendix: jeg kan ikke se, at det kan være så upraktisk, men det kommer selvfølgelig an på, hvordan man gør det. Derfor må jeg sige, at denne sammenhæng gør, at denne sag nu har vakt så megen modstand, og jeg kommer altså til det resultat — det vil jeg gerne sige på forhånd, inden vi drøfter det i udvalget, hvor jeg håber vi kan gøre det hurtigt — at jeg må møde med den forhåndsindstilling over for det, som det er fremgået af mine bemærkninger her, at sagen er rejst på et forkert grundlag. Den er ikke aktuel, og det vil ikke være rigtigt at gå videre med den. Jeg tror i det hele taget, at man kan sætte spørgsmålstegn ved, om det overhovedet nogen sinde vil være rigtigt, men det kan vi få lejlighed til at drøfte. Ingen kan jo forudsige en helt ubestemt fremtid.

Jeg vil gerne takke for, at der gennem fremsættelse af lovforslaget er givet folketinget adgang og lejlighed til at arbejde med sagen, ikke alene på den mere overfladiske måde, en forespørgselsdebat ville være, men sådan at vi kan få den i trafikudvalget til behandling og, håber jeg, en hurtig behandling.